

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/157/2019
Identifikačné číslo spisu: 8812208493
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8812208493.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu D. A., bývajúceho v X. XXX, zastúpeného JUDr. Miroslavom Gogom, advokátom vo Vranove nad Topľou, Štúrova 129, proti žalovaným 1/ Z. I., bývajúcemu v H., E. X, 2/ Slovenskej kancelárii poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpenej spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9 C 85/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2018 sp. zn. 4 Co 30/2018, 15 Co 7/2018, 15 Co 8/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 21 031,35 eur titulom náhrady škody na zdraví spôsobenej mu v dôsledku dopravnej nehody.

2. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. apríla 2015 č. k. 9 C 85/2012-92 v spojení s opravným uznesením zo 16. marca 2016 č. k. 9 C 85/2012-119 žalobu zamietol. Vo vzťahu k trovám konania vyslovil, že o nich bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že 2. septembra 2010 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené zdravie žalobcu s potrebou hospitalizácie. Uviedol, že na 5. deň od hospitalizácie žalobcu v ústavnom zdravotníckom zariadení nastala u neho cievná mozgová príhoda, ktorá nevznikla ako bezprostredný a priamy následok samotnej dopravnej nehody, ale na základe poruchy prekrvenia, t. j. na podklade ischémie. V danom prípade vychádzal zo znaleckého posudku D.. I. H., ktorý podľa jeho názoru posúdil zdravotný stav žalobcu objektívne a komplexne, keď vychádzal z výsledkov vyšetrení vykonaných príslušnými zdravotníckymi zariadeniami bezprostredne po dopravnej nehode a v priebehu ďalšieho obdobia a z vlastnej vykonanej znaleckej činnosti. Námietku žalobcu ohľadom nepríslušnosti súdneho znalca na podanie znaleckého posudku z dôvodu jeho

odbornosti vyhodnotil ako nedôvodnú. Súdnemu znalci bolo umožnené v prípade potreby posúdenia otázok týkajúcich sa iného medicínskeho odboru pribrať na ich posúdenie konzultanta, čo aj urobil, keď zdravotný stav žalobcu, príčiny tohto stavu a prognózu jeho ďalšieho vývoja konzultoval s neurológom D.. G. E., čo vyplýva priamo zo znaleckého posudku. Z dôvodu účelnosti a hospodárnosti konania nepovažoval preto za potrebné vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania súdnym znalcom z odboru neurológia. Na základe uvedeného dospel k záveru, že neexistuje príčinná súvislosť medzi zdravotným stavom žalobcu a úrazom, ktorý žalobca utrpel pri dopravnej nehode, a teda nie je daný jeden zo základných zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu. Skonštatoval, že škoda, v danom prípade ujma na zdraví, nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke dopravného prostriedku, a preto uplatnený nárok žalobcu nie je dôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 3. februára 2016 sp. zn. 15 Co 301/2015 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na dovolanie žalobcu uznesením zo 16. augusta 2017 sp. zn. 8 Cdo 192/2016 rozsudok odvolacieho súdu z 3. februára 2016 sp. zn. 15 Co 301/2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že k odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná 2/, žalobca ale nemal možnosť dozvedieť sa o tomto vyjadrení a prípadne sa k nemu vyjadriť, pretože súd mu ho nedoručil. Najvyšší súd s poukazom na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva z 13. januára 2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike skonštatoval, že v danom prípade došlo k procesnej vade konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

5. Odvolací súd po vrátení mu veci najvyšším súdom rozsudkom z 26. júna 2018 sp. zn. 4 Co 30/2018, 15 Co 7/2018, 15 Co 8/2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o trovách konania v spojení s doplniacim uznesením a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo vzťahu k napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že tento vo veci vykonal potrebné dokazovanie a na jeho základe dospel k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Odvolaciu námietku žalobcu ohľadom nedostatočne odborného znaleckého posudku považoval za nedôvodnú. Mal za to, že „žalobca svoj nárok odvodzuje od dopravnej nehody, teda od úrazového deja, pre stanovenie rozsahu poškodenia ktorého je práve odvetvie traumatológie kompetentným,“ pričom na uvedené nemalo vplyv ani to, že u žalobcu sa po úraze vyskytli zdravotné ťažkosti neurologického pôvodu. Pre posúdenie neurologických príčin, resp. dôsledkov správne znalec pribral konzultanta, ktorým v zmysle § 16 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z. nemusí byť osoba zapísaná v zozname znalcov. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu vo veci odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia za položku 253 poukázal na znalecký posudok, v ktorom znalec D.. I. H. síce posúdil položku 253 uvedenú v lekárskom posudku D.. J. za správnu, avšak nie ako dôsledok dopravnej nehody, ale ako následok cievnnej mozgovej príhody. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že „mozgová cievnna príhoda, ktorú prekonal žalobca na 5. deň po inkriminovanom čase, nie je v príčinnej súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel žalobca pri dopravnej nehode, preto nemôže byť daná ani objektívna zodpovednosť v zmysle ust. § 427 Občianskeho zákonníka.“ Vzhľadom na uvedené rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

6. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu jeho potvrdzujúceho výroku podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolanie podal z dôvodu, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Namietal, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, že „znalecký posudok D.. I. H. sa dôsledne vyporiadal so všetkými znaleckými posudkami je v rozpore s vykonaným dokazovaním a zisteným stavom veci.“ Poznamenal, že v konaní bol podaný iba znalecký posudok D.. I. H., pričom hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia vypracované chirurgom D.. M. O. E. a neurológom D.. G. J. neboli znaleckými posudkami, ale lekáorskými posudkami podľa zákona č. 437/2004 Z.z. Uviedol, že D.. I. H. nebol kompetentným znalcom na posúdenie zdravotných ťažkostí neurologického pôvodu, ktoré utrpel

žalobca následkom úrazu pri dopravnej nehode, pretože nie je znalcom v odbore zdravotníctvo - odvetvie neurológie. Namietal, že nevykonaním ním navrhovaného znaleckého dokazovania znalcom z odboru zdravotníctvo - odvetvie neurológie a kontrolného znaleckého dokazovania sa mu ako strane znemožnilo uskutočňovanie jeho procesného práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dôvodil, že ak súd nevykonal všetky potrebné navrhované dôkazy, nemohol byť náležite zistený skutkový stav veci a vyvodený správny právny záver.

7. Žalovaný 1/ sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

8. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolacie dôvody v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie sú dané, pretože žalobcovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa jej názoru súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, ktorým preskúmal vec, vyvodil správne závery a v súlade s právnymi predpismi svoje rozhodnutia podrobne odôvodnil.

9. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

10. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

11. V danom prípade dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Dovolateľ poukázal na skutočnosť, že „odôvodnenie odvolacieho súdu na č. listu 5 napadnutého rozsudku, že znalecký posudok D.. I. H. sa dôsledne vyporiadal so všetkými znaleckými posudkami, je v rozpore s vykonaným dokazovaním a zisteným stavom veci.“ Argumentoval, že v konaní bol podaný iba znalecký posudok D.. I. H., pričom hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia vypracované chirurgom D.. M. O. E.. dňa 2. januára 2012 a neurológom D.. G. J. dňa 10. januára 2012 neboli znaleckými posudkami, ale lekáorskými posudkami podľa zákona č. 437/2004 Z.z. Dovolací súd túto námietku podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) posúdil ako námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

14. V súvislosti s námietkou dovolateľa o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

15. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

16. Dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP. Z rozhodnutia odvolacieho súdu sú zrejmé úvahy odvolacieho súdu, ktoré ho viedli k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie o tom, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Odvolací súd sa zrozumiteľne a dostatočne vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu. Podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu náležitosti v zmysle § 393 CSP. Námietku dovolateľa, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je v rozpore s vykonaným dokazovaním a zisteným stavom veci považuje za neopodstatnenú. Z obsahu spisu je nepochybné, že v konaní bol predložený iba jeden znalecký posudok, a to znalecký posudok D.. I. H.. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí (s ktorým sa odvolací súd stotožnil) uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie o. i. aj lekáorskými posudkami D.. O. a D.. J.. Skutočnosť, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nesprávne označil uvedené lekáorske posudky za znalecké posudky neznamená, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné.

17. Dovolateľ ďalej vyvodzoval procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f/ CSP z toho, že súd nevykonal ním navrhované znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo - odvetvie neurológie a kontrolné znalecké dokazovanie. Dôsledkom uvedeného malo byť nenáležité zistenie skutkového stavu veci a vyvodenie nesprávneho právneho záveru.

18. S poukazom na námietku dovolateľa týkajúcu sa nevykonania navrhovaných dôkazov a nedostatočného zistenia skutkového stavu veci dovolací súd uvádza, že v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu do 30. júna 2016 sa vyskytovali námietky dovolateľov týkajúce sa nedostatkov v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, prípadne nesprávnosti hodnotenia výsledkov dokazovania. Najvyšší súd vo vzťahu k takýmto námietkam dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nie je nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (porovnaj judikáty R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

19. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie podané z dôvodu procesnej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP nie je procesne prípustné, a preto ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

20. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.